

De Grondsteen voor de toekomst

Sedert tientallen jaren publiceert het bestuur (de 'Vorstand') een jaarthema als voorstel voor de wereldwijde antroposofische arbeid in de ledengroepen en andere groepen van de Antroposofische Vereniging. Daarbij werd ook altijd verwezen naar teksten en voordrachten, die als studiemateriaal voor gezamenlijke arbeid geschikt zijn. Dit wordt nu vernieuwd.

Beste leden,

We proberen al enige tijd om samen met de secretarissen-generaal te komen tot een thematiek die berust op een zo breed mogelijke belangstelling in verschillende landen en continenten. En sinds de vorming van de Goetheanum-leiding-2012 zoeken we ook naar een manier om de behoeften, de belangstelling en de vragen, die leven in de verschillende levensgebieden, in de werkvelden en in de secties van de Hogeschool sterker hierbij te betrekken. Het gaat erom met deze poging de gehele antroposofische beweging de mogelijkheid te geven om in ieders bewustzijn een moderne, de werelddelen en beroepsgebieden overstijgende, gemeenschappelijke verdieping en oriëntering te vinden.

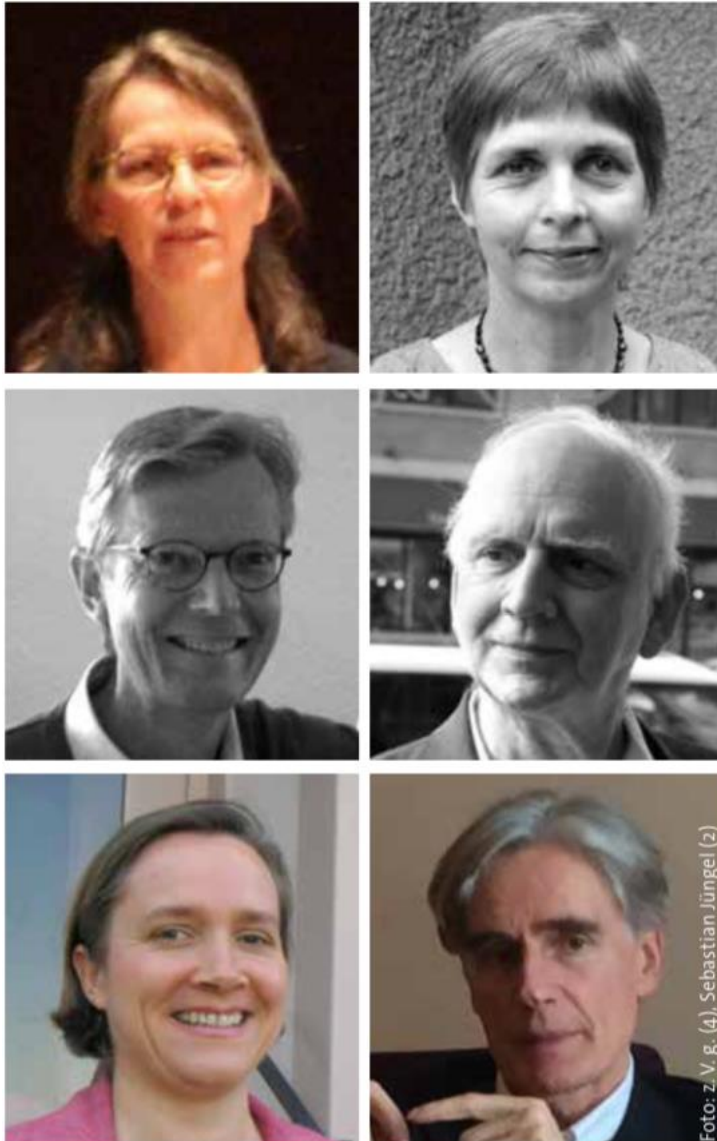
Versterking van geestelijke gemeenschappelijkheid

Vermoedelijk is er nauwelijks een actueel geesteswetenschappelijk thema te vinden, dat wereldwijd interessant is voor alle antroposofisch geïnspireerde mensen. Zeker, dat zou de algemene antroposofie als zodanig kunnen zijn; deze is echter zo breed en veelvormig, dat de behoefte blijft bestaan om een actuele focus of een motief te identificeren, waaruit de versterking van een actuele geestelijke gemeenschappelijkheid kan groeien. Sinds de Goetheanum-Wereldconferentie Michaël 2016 hebben we de grondsteenspreuk in het middelpunt van de aandacht geplaatst. Deze vat in zijn inhoud en vorm wel alles samen, wat voor de opbouw en de ontwikkeling van de Antroposofische Vereniging en van de Vrije Hogeschool voor Geesteswetenschappen bepalend is. Bovendien biedt hij een onuitputtelijke veelheid aan mogelijkheden om er individueel of gemeenschappelijk mee om te gaan; hij is al in zeer veel talen vertaald en biedt ons de gelegenheid om ons, in verbinding met zijn oorsprong, voor te bereiden op de 100e jaarlijkse terugkeer van de Kerstbijeenkomst 1923/24.

Gemeenschappelijke bezinning met het oog op de plaatselijke omstandigheden

In november 2017 hebben wij ons in deze zin met de secretarissen-generaal voorgenomen om de Grondsteen tot 2023/24 in het middelpunt van onze gemeenschappelijke antroposofische arbeid te plaatsen. We kunnen en willen echter niet op voorhand aangeven hoe op verschillende plaatsen en in verschillende werkgroepen met de Grondsteen zou moeten worden omgegaan. In verschillende landen bestaan zeer verschillende tradities en ervaringen in het omgaan met deze meditatie. In Nederland bijvoorbeeld leeft al tientallen jaren een traditie in het omgaan met deze spreuk, die door vele mensen en groepen wordt gedragen. In Nieuw-Zeeland is de spreuk misschien slechts aan enkele leden van de vereniging bekend. Er is echter op elke plaats een heel nieuwe manier van omgaan te ontdekken en uit te werken, als je iets gemeenschappelijks met deze wonderbare spreuk kunt gaan ontwikkelen.

En dat is het wezenlijke van het voorstel dat we dit jaar doen voor het jaarthema: kunnen jullie zelf en in jullie groep, op jullie plaats of in jullie werkomgeving leven met de vraag, hoe een gemeenschappelijke bezinning op de Grondsteen mogelijk is of mogelijk gemaakt kan worden?

Betrokken bij de ontwikkeling van het jaarmotief: Ingrid Reistad, Sue Simpson, Jaap Sijmons, Arie van Ameringen, Christiane Haid en Bodo von Plato

We zullen dus minder een bepaald thema bepalen, maar jullie veel meer uitnodigen om met ons ernaartoe te werken om dat wat Rudolf Steiner door de Grondsteen heeft gegeven en geprobeerd te verbinden met jullie huidige situatie en dit moment. Zou deze arbeid de komende jaren tot een motief kunnen worden, waarmee zoveel mogelijk mensen zich actief verbinden? Of het nu is in antroposofische instellingen, in werkgebieden of ledengroepen, in werkgroepen, secties of studiegroepen: kunnen we deze mensen zodanig raken, dat zij zich aangesproken voelen en dat wij met hen iets kunnen gaan delen, wat behoort tot de kern van de antroposofische substantie? En kunnen we dat aan elkaar laten weten?

Vertellen over pogingen en ervaringen

We hopen dat het jaarthema zich zo tot een motief kan ontwikkelen, dat over de hele wereld en in alle levensgebieden een gemeenschappelijkheid van bewustzijn en van harte-beleven mogelijk maakt voor de antroposofisch geïnspireerde arbeid.

Dit motief kan elk jaar een ander zwaartepunt hebben. We begonnen in 2017/18, de opbouw van de spreuk volgend, met het eerste deel, dat uitgaat van het geest-herinneren. Het komende jaar 2018/19 stellen we voor om bijzondere aandacht te schenken aan het tweede deel van de meditatie: het hart, de tijd en de oefening van het geest-bezinnen, de verbinding van het eigen-ik met het wereld-ik en het voelen, komen op de voorgrond te staan; in de macrokosmische regels van het tweede deel komen we dichtbij de kosmische ritmen, het Christus-wezen en de geestelijke wezens van de tweede hiërarchie.

We willen jullie van harte uitnodigen ons te informeren over jullie pogingen en ervaringen, en over werkzaamheden met de grondsteenspreuk die volgens jullie waardevol zijn. In de kring van secretarissen-generaal hebben Ingrid Reistad (NO), Sue Simpson (NZ), Arie van Ameringen (CA) en Jaap Sijmons (NL) zich bereid verklaard om zich hiervoor in te zetten; in de Goetheanum-leiding is aan Christiane Haid en mij verzocht om ons de ontwikkeling van een jaarmotief bijzonder ter harte te nemen.

We hopen dat we hiermee een levendige echo op dit voorstel ontlokken en een versterking van de antroposofische arbeid daardoor mogelijk maken.

Voor de Goetheanum-leiding, Bodo von Plato

Antroposophie weltweit, Nr. 3/ 2018, vertaling Nico Landsman